

Ogres
novads

Rozālija Galvanovska

Publicēts: 07.05.2021.

Ogres Goda pilsoņa nosaukums Rozālijai Galvanovskai piešķirts 2011. gada februārī par mūža ieguldījumu kultūras darbā Latvijā un Ogres novadā.

Rozālija Galvanovska (28.01.1941. - 02.09.2019.) dzimusi Jēkabpils apriņķa Elkšņu pagastā, tirgotāju ģimenē. Absolvējot Elkšņu septiņgadīgo skolu un Aknīstes vidusskolu, Rozālija iestājās Tirdzniecības tehnikumā Rīgā. Pēc tehnikuma beigšanas Rozālija palīdzējusi vecākiem tirdzniecībā un līdztekus aktīvi iesaistījies pašdarbībā – vietējā klubā, bibliotēkā. "Laikam tās gaismiņas kluba logos spīdēja gaišāk nekā veikalā," savu turpmākās profesijas izvēli pamato Goda pilsone, kura 1975. gadā ieguvusi kultūrizglītības darba specialitāti J. Vītola Latvijas Valsts konservatorijas Teātra fakultātē. Un turpmākos 52 darba gadus Rozālija piepildījusi sevi kultūras laukā.

Pirmā darbavieta - Elkšņu pagasta tautas nams, tad Ogres rajona Tīnūžu tautas nams. 1978. gadā R. Galvanovska iecelta par Ogres rajona kultūras nodaļas vadītāju, kur viņas uzmanības lokā kvalificētu darbinieku audzināšana katrā darbības jomā un tautas mākslas kolektīvu virsvadītāju amatos. Kultūras nodaļas vadītājas vadībā tolaik organizēti vērienīgi rajona un starprajonu Dziesmu svētki, notikuši Baltijas valstu studentu Dziesmu svētki, Estrādes svētki un dažādi plaši pasākumi Ogres estrādē.

1986. gadā Rozālija uzaicināta darbā E. Melngaiļa Republikas Tautas mākslas un kultūrizglītības darba zinātniski metodiskā centra direktora vietnieces amatā, lai organizētu informatīvi metodisko darbu vairāk kā 500 Latvijas kultūras namu un tautas namu darbiniekiem, piedalītos XX Vispārējos Latviešu Dziesmu svētku un Desmito Latviešu Deju svētku (1990.), Starptautiskā folkloras festivāla Baltica (1988., 1991.) sagatavošanā un norisē.

1992. gadā R. Galvanovska atgriezās Ogrē un vadīja Ogres Tautas namu – iedibināti jauni tautas mākslas kolektīvi (jauktais koris „Grīva”, sieviešu koris „Rasa”, deju kolektīvs „Raksti”), iedzīvotāji iecienījuši viņas organizētos sarīkojumus, paveikti arī saimnieciski darbi – izremontēta vecā tautas nama ēka.

Ar 2002. gadu viss pilsētas kultūras darbs koncentrējās Ogres novada pašvaldības aģentūrā „Ogres novada kultūras centrs”, kur Rozālija sāka strādāt par kultūras pasākumu organizatori, vadot un organizējot vairāk kā 1000 Ogres pašdarbnieku saimes radošo darbu. R. Galvanovska sadarbojās ar tautas mākslas kolektīvu virsvadītājiem reģionā, organizēja arī tautas mākslas kolektīvu skates un informatīvās norises. Kopš 1988. gada viņa piedalījies visu Vispārējo latviešu Dziesmu un deju svētku sagatavošanas procesā.

“Možā un vienmēr radošā R. Galvanovska, 33 gadus strādājot vadošos amatos Ogrē, iemantojusi cieņu, uzticību un atzinību kultūras darbinieku un Ogres iedzīvotāju vidū,” uzsver Ogres novada kultūras darbinieki, izvirzot R. Galvanovsku Ogres Goda pilsoņa titula saņemšanai, kas piešķirts 2011. gada februārī par mūža ieguldījumu kultūras darbā Latvijas Republikā un Ogres novadā, kā arī sakarā ar viņas nozīmīgo dzīves jubileju.

Par paveikto darbu Rozālija saņēmusi ļoti daudz un dažādus apbalvojumus. To vidū Pateicības par starptautiskā folkloras festivāla „Baltica” sagatavošanu un norisi, Pateicības par aktīvu līdzdalību dažādos latviešu Dziesmu un deju svētkos. 1991. gada 29. janvāra saņemts LR Ministru Padomes Goda raksts par ilggadēju atzinīgu darbu un ieguldījumu republikas kultūras attīstībā. 2011. gada janvārī, 70. dzimšanas dienā, R. Galvanovska saņēma LR Kultūras ministrijas Pateicību par mūža ieguldījumu kultūras darbā.

Savus darba gadus Rozālija raksturo šādiem vārdiem: „Man laikam ir ļoti laimējies, jo man vienmēr patīcis tas, ko es daru. Nevaru iedomāties, kā cilvēks var darīt darbu, kas nepatīk. Visās darbavietās, kur strādāju, šķita, ka tā vieta ir pasaules centrs, bet, kad pagāja gadi desmit, sāka likties, ka kaut kas pietrūkst, viss labi zināms, atkārtojas, nepieciešamas izmaiņas. Tāpēc arī manas darbavietas mainījās ik pēc apmēram desmit gadiem.”

Goda pilsonē atklāj, ka kultūras darbā viņu visvairāk saista cilvēku prieks. „Pēc koncertiem, kuru organizēšanai vienmēr patērēju daudz savas enerģijas un radošās domas, vislielākais gandarijums bija par prieku cilvēku sejās – kad viņi pēc pasākuma mājās devās priecīgi. Nevaru noliegt – kultūras darbs nav viegls. Nereti darbadiena sākās ap 9 no rīta un beidzās vēlā naktī. Labi noorganizēts pasākums reizēm nāca ar lielām grūtībām. Turklāt kultūras sfērā strādājoša cilvēka ģimenei ir jābūt ļoti saprotošai. Paldies manai meitai Līgai, kura izpratusi manu darbu, kā arī manam draugam Igoram, ar kuru kopā esmu pēdējos desmit gadus.”

R. Galvanovska no darba kolektīva Ogres kultūras centrā atvadījās 2011. gada augusta beigās, bet ikdienas ritms tāpēc nav kļuvis rāmāks. “Šobrīd aktīvi apmeklēju dažādus kultūras pasākumus. Veselus 20 gadus organizēju kolektīvus braucienus uz dažādiem kultūras pasākumiem, tagad šo stafeti ir pārņēmušas Tīnūžu kluba darbinieces un es arī pievienojos izbraukumos, apmeklēju arī pasākumus Ogres kultūras centrā. Brīvajā brīdī labprāt apciemoju meitu, kura dzīvo Tīnūžos un kopā ar vīru Gunāru audzina Rodrigo.” Rozālija lepojas arī ar saviem trim brāļiem. „Agrs dzīvo Meksikā, strādā universitātē psiholoģijas sfērā un audzina divus dēlus, Juris dzīvo Anglijā un zinātnes sfērā strādā Oksfordas universitātē, viņam ir divi dēli un meita. Savukārt Alģirts dzīvo Latvijā, strādā lauksaimniecībā un ir izaudzinājis piecus dēlus.”

R. Galvanovska vienmēr ar lielāko prieku devusies apskatīt un iepazīt plašo pasauli: „Ceļošanas prieks man aizsākās jau bērnībā, kad brīvdienās kopā ar vecākiem daudz ceļojām. Bet varētu teikt, ka ar to patiešām *saslimu* 1966. gadā, kad kopā ar kolēģi Aiju ar autostopiem devāmies uz Jaltu. Tas bija brīnišķīgs ceļojums! Esmu apbraukusi visas Padomju Savienības republikas. Kopā ar kolēģiem esmu daudz ceļojusi, piedaloties konferencēs, semināros un pieredzes apmaiņas braucienos. Visekstotiskākais brauciens bija uz Meksiku, kur dzīvo Agris. Šajā valstī esmu bijusi divas reizes.”

Bet pašas Rozālijas mājvieta ir Ogrē, ko viņa nešaubīgi sauc par savu pilsētu. “Ogrē esmu kopš 1975. gada, kad pārcēlos no Tīnūžiem, man piešķīra dzīvokli Rīgas ielā. Bet Ogrē iepazīnu daudz agrāk, jo te dzīvoja mani radi. Mani pirmie dziesmu svētki bija tieši Ogrē, tie notika laukumā pretim luterāņu baznīcai un tajos piedalījās mana māsiņa. Atceros, ka uz Ogres upes plostiņa darbojās kafejnīca. Kad strādāju Tīnūžos, ar kolēģiem apmeklējām kafejnīcu “Kūrmājā”... Ogrē ir mana pilsēta. Es ļoti vēlētos, lai pilsētā būtu liels rožu dārzs. Tas būtu ļoti skaisti! Iedomājos, ka tas varētu būt pie Ogres universālveikala... Un vēl pietrūkst tas, lai ielās cilvēki cits citam vairāk uzsmaidītu.”

<https://www.ogresnovads.lv/lv/rozalija-galvanovska>